Determinatio theologicę Facultatis Pariſieñ.ſuper Doctrina Lutheriana hactenus per eam viſa.

Vęnundatur in officina Aſcenſiana ſub cautione ad calcem explicanda.

DECANVS ET

Facultas Theologiæ Generalis Scholę Pariſienſis omnibus Chriſtifidelibus cum ſyncęro catholicę veritatis amore, Salutem.

PAulus ille vas electionis, Euangelicuſq; tubicen, & gentium doctor: Timotheum inſtituens, vt curet ſe ipſum operarium inconfuſibilem & probatũ exhibere deo, recteq; tractantem verbum veritatis: prophana hortatur & vaniloquia deuitare: quoniã hæc multum proficiunt ad impietatem. Nam ſi ſemel recepta fuerint mox ſerpet venenum, & obſoleſcet catholicæ doctrinæ vigor. Siquidem hęreticorum ſermo ſi animos aliquando ſimplicium occuparit, ſemper latius diffundetur: eoſq; fallacibus errorum inuolucris, quaſi tenaci viſco inuoluens: ſenſim a veritate ad impietatem nimiam deturbabit: & perinde ac cancer morbus ſerpet: qui vbi corpus vi-

uentis attigerit, non desinit paulatim vicinas occu-
pare partes, donec intulerit exitium. Pleraqꝫ huius-
ce rei exempla recensere perfacile est. Nam cum ad
huc in adolescentia sua ecclesia Christi sponsa flore
re cœpisset: surrexere viri mendaces & impii, qui a
veritate excidẽtes, fidẽ illius subuertere molirẽtur:
quales fuerũt, Hermogenes, Philetus, Hymeneus,
& post illos Ebion, Marcion, Apelles, deinde Sabel
lius, Manicheus, Arrius. Senescẽte vero eadẽ & pau
lo ante tẽpora nostra, Valdo, wiclef, & Ioãnes Hus.
Hac etiã tẽpestate, de progenie illa viperarũ subor
ti sunt: prohdolor filii nequã: q speciosę matris non
habẽtis maculã neqꝫ rugã, vnionis vinculũ schisma
tice discindere conant᷑: vere similes viperulis. vt em̃
illę corrosis matrum visceribus non exeunt priusq̃
eas extinxerint: ita hi parentem ecclesiam exitiali
suorum dogmatum pestilentiqꝫ veneno, multiplici
nouarum inuentionum fœtura: dum iuuare viden-
tur & venerari (licet inextinguibilem) potius ta-
men quantum in se est interimunt: non ferentes cũ
ipsi sint, & ancillę filii, & illegitimi: immo diaboli ge
nimina, matris ecclesię liberos legitimosqꝫ filios, nisi
eos suis pestiferis doctrinis inficiant: & venena-
tis iaculis contorqueant: satagentes speciem ma-
tris ac decorem temerare & contaminare. Cuius
tamen facies semper est & erit gratiarum plena:
splẽdidissimusqꝫ ornatus. Ipsa enim veluti Regina

ā dextris ſponſi ſui in veſtitu aſtat deaurato circū-
data varietate, Legum, ceremoniarum, ſacramento
rum, & bonorum omniū ad præſentem vitam fu-
turamq; conducentium. Hinc virulentis ſuis ſcri-
ptis & ſermonibus illam lacerare non ceſſant, &
pro viribus deturpare ſatagunt. Inter quos vnus
vel præcipuus exiſtit quidā Martinus Luther quā
tum ex ſcriptis compluribus eius nomine diuulga
tis coniectare licet, ſi modo titulo credendum eſt.
Ipſe enim pręnominatorum hęreticorum dogma-
ta (inſtar pręuaricatoris Ahiel qui contra Ioſue im
precationē reędificauit Hierico) inſtaurare ſtudet
& noua confingere: qui cum ad ſobrietatem ſapere
minime didicerit, plus vnus ſapere pręſumit q̄ cęte
ri omnes qui in eccleſia ſunt aut fuerunt. Omnium
nempe vniuerſitatum ſcholis ſuum auſus eſt pręfer
re iudicium: priſcorum quoq; vel ſanctorum docto
rum eccleſiæ ſententias contemnit: &, vt ad impie-
tatis cumulum addat, ſacrorum ſanctiones concilio
rum eneruare cōtendit, quaſi ſcilicet ad fidelium ſa
lutem neceſſaria Luthero ſoli deus reſeruarit, quæ
pręteritis ſęculis neſciuit eccleſia, & ad hęc vſq; tē-
pora in tenebris & errorum cęcitate ſuam ſpōſam
Chriſtus dimiſerit. O impiam & inuerecūdam ar-
rogātiam? vinculis, cenſuris, immo ignibus & flā-
mis coercendam potius q̄ ratione conuincendam?
Nōne em̄ qui ita ſentit & ſcribit prima fidei prin-

cipia abnegat,& impietatē palā profitetur? Nōne impium se prodit & infidelem quisquis orthodoxę fidei,sanctis ecclesiæ doctoribus,ac sacris conciliis credere dedignatur? Is nempe cui credet qui catholicę ecclesię fidem habere detrectat? Aut quomodo catholicis ascribetur,qui ecclesiam non audit? cum ex ore veritatis dictum sit: Si ecclesiam non audierit sit tibi sicut ethnicus & publicanus. Porro ista est peculiaris hęreticorū insania,vt scripturas ꝓ voto cōtorquētes sese eas solos credāt itelligere,solos se ad veritatē euangelii putent ambulare,solos se & quos falsa religione seducunt, salutē consequi arbitrētur,nec cuiuscūq; doctoris quantūuis sancti aut eruditi,sed nec ipsius ecclesię authoritatem suscipere velint contra eam quā semel sibi pręfixerint scripturarum intelligentiam.Hoc comprobat insanus Mōtanus cum suis Prisca & Maximilla,sancti spiritus aduentum in se completum impiissime credens magis q̄ i apostolis. Hoc & impius Manicheus, q vanitate Luciferi seductus vsq;adeo delirauit, vt se spiritum sanctum a Christo missum assereret.Hoc item Secūdinus eiusdem Manichei discipulus, qui Augustinū & catholicos cæteros errare cōfidenter asseuerās, quasi eidē condolens Augustino scripsit se non inuenire quidnam ante ęterni iudicis tribunal positus, deserto Manicheo, respondere valeret. Mos nēpe iste est hæreticorū. At vero dum eccle-

ſiam audire nolunt, nec ferũt ſuaui chriſtianę diſci-
plinæ iugo colla ſubmittere, illudentibus ſibi ſpiriti
bus mendacii & erroris, in manifeſtos corruunt er-
rores, & pro fide execrãdas profitent̃ blaſphemias:
quod Luther ipſe ſeu author quiſquis eſt opuſcu-
lorum illius editorum nomine, luce clarius demon
ſtrat: qui dum eccleſiæ & ſanctorum patrum ſaluta
ria reſpuit documēta, & hęreſiarcha fact9 eſt & vi-
rulentus veterũ hęreſum innouator. De libero nãq;
arbitrio diſſerens Manicheos ſequitur: de cõtritio-
ne & iis quę eã pręcedũt, Huſſitas: wicleuiſtas ve-
ro de confeſſione. De pręceptis Begardos. Catha-
ros de punitione hęreticorum: de immunitate eccle
ſiaſticorum & euangelicis cõſiliis Valdenſes & Bo-
hemos: De iuramēto, conſentit hęreticis qui ſe ia-
ctitant de ordine apoſtolorum. De obſeruatione le-
galium Ebionitarum hęreſi propinquat. Cæterum
de ſacramentali abſolutione, ſatiſfactione, prępara-
tione ad euchariſtiã, ſcripturas nõ aduertēs ſed per
uertens, itē de peccatis, de pœnis purgatorii, de ge-
neralibus conciliis, non ferēdos diſſeminat errores.
Sed & de philoſophiæ pręclaris inſtitutis perperã
loquitur ignarus, ſicut de poteſtate eccleſiaſtica, &
de indulgētiis multa. Nec tam peſtiferam doctrinã
euomuiſſe contentus, librum inſuper edidit, ſi titu-
lo creditur, cui de captiuitate Babylonica nomē in
didit, vſqueadeo variis reſperſum erroribus, vt iure

cum Alchorano conferri mereatur. In eo ſiquidem extinctas hęreſes & funditus extirpatas, quarũ ne veſtigia quidem vlla reſtabant, ſuper his pręſertim quæ ad ſacraméta eccleſię ſpectant, ſuſcitare, ac in lucem reuocare totis animi viribus contendit. Scriptor quicũq; is eſt eccleſiæ nimirum Chriſti hoſtis perniciosſus & antiquarum blaſphemiarum inſtaurator execrandus. Bohemorum namq;, Albigéſium Valdéſium, Heracleonitarum, Pepucianorũ, Erianorum, Lamperianorum, Iouinianiſtarum, Artotyritarum, cæterorumq; id genus monſtrorum inſaniæ, per auctorem in eodem comprobantur libro, commendantur, extolluntur. Quare noſtræ profeſſionis eſſe agnoſcentes huiuſmodi pullulãtibus peſtiferis erroribus magiſq; ac magis in dies excreſcẽtibus toto conatu obuiare, quid tandem nobis de huiuſmodi doctrina viſum ſit plane aperire voluimus, & noſtrã ſuper ea ſententiã chriſtianis omnibus publicare: ne, quod abſit, eliminata iam pridem tam multiplex impietas quãtũ in nobis eſt, vlterius ſerpat: & doctrina fallax a patre mendacii exorta fidelem inficiat populum dei.

Sollicitius itaq; ꝑ nos examinata ac maturius vniuerſa doctrina Lutheriano aſcripta nomini, & ad plenum diſcuſſa, execrandis illam erroribus ſcatere certo depręhendimus & iudicauimus, fidem potiſ-

ſimũ contingentibus & mores: Qꝛ quᷓ ſimplicis po-
puli ſeductiua ſit, omnibus doctoribus iniuria, po-
teſtati eccleſiæ & ordini Hierarchico impie dero-
gatiua, apte ſchiſmatica, ſacrę ſcripturę aduerſa, &
eius deprauatiua, atquᷓ in ſpiritum ſanctum blaſphe
ma: & ideo veluti reipublicę chriſtianę pernicioſam
cenſemus omnino exterminandam ac palam vltri-
cibus flammis committendam. Authorem vero ad
publicam abiurationem modis omnibus iuridicis
compellendum.

Vt autem id clarius cunctis innoteſcat aliquot ex
prefatis ſcriptis excerptas ꝓpoſitiones ordine quo
dam digeſſimus, & noſtram cuiquᷓ adiecimus cen-
ſuram patrum noſtrorum morem imitati, qui alie-
nus vtiquᷓ non eſt ab obſeruata per apoſtolos lege
definiendi. Propoſito nãquᷓ de legalium obſeruatio
ne dubio, quid ſentirent: ipſi paucis explicuerũt, ra
tionibus (cur ita definirent) nullis ſcripto manda
tis: quem modum quoquᷓ decernendi ſacra conſue-
uerunt tenere cõcilia. Materię vero per nos diſcuſ-
ſę hę pręſertim quas impręſentiarum edere conſti
tuimus, ſecundũ ſuas inuicem connexiones ſequen
ti monſtrantur indice.

INDEX MATE
riarum ex variis Lutheri libris excerptarum per Theologiæ vniuersitatis Parisień. facultatem. Et primo ex libro de Captiuitate Babylonica.

De Sacramentis.
De constitutionibus ecclesiæ.
De operum æqualitate.
De votis.
De diuina essentia.

MATERIAE EX
aliis eiusdem Lutheri libris excerptę.

De conceptione beatę & gloriosę virginis.
De contritione.
De confessione.
De absolutione.
De satisfactione.
De accedentibus ad Eucharistiam.
De certitudine charitatis habitę.
De peccatis.
De præceptis.
De consiliis euangelicis.
De purgatorio.
De conciliis vniuersalibus ecclesiæ.
De hęreticorum pœna.
De legalium cessatione.
De bello aduersus Turcas.
De immunitate ecclesiasticorum.
De libero arbitrio.
De philosophia & theologia scholastica.

PROPOSITIO

nes ex libro Lutheri, qui de Captiuitate Babyloni-
ca inſcribitur, collectę: & per theologorum Pariſieñ
facultatem damnatę. Scribentur autem propoſi-
tiones ipſę maiuſculis, & condemnationes mino-
ribus characteribus.

De Sacramentis.

Recens eſt inuentio ſacramentorum. Propõ.I.

Hæc propoſitio innuens recenter ab hominibus inuenta eſſe ſacramenta & non a Chriſto inſtituta, eſt temeraria, impia, & manifeſte hæretica.

Sacramentum ordinis eccleſia Chriſti ignorat. Secunda.

Hæc propoſitio eſt hæretica: & eſt error pauperum de Lugduno, Albigenſium, & Wicleuiſtarum.

Omnes Chriſtiani habent eandem poteſtatem in verbo & ſacramento quocunq;. Tertia.

Claues eccleſiæ ſunt omnibus communes. Quarta.

Omnes Chriſtiani ſunt ſacerdotes. Quinta.

Quælibet harum triũ propoſitionum eſt ordinis Hierarchici deſtructiua & hæretica: & eſt error præfatorum hęreticorum ſimul & Pepucianorum.

Confirmatio & extrema vnctio non ſunt ſacramenta a Chriſto inſtituta. Sexta.

Hæc propoſitio eſt hæretica: & pro prima parte eſt error Albigenſium & Wicleuiſtarum: pro ſecunda vero Heracleonitarum.

Septima pposítio. Miſſa paſſim creditur eſſe ſacrificium quod offertur deo: inde Chriſtus hoſtia altaris dicitur. Sed euangelium non ſinit miſſam eſſe ſacrificium.

Hęc propoſitio quo ad ſecundā partem ſcilicet Sed euāgelium &c.eſt impia, in ſacroſanctū euangeliū blaſphema ac hæretica,prout vocabulo miſſa cū Gregorio vtimur.

Octaua. Manifeſtus eſt error miſſam applicare ſeu offerre pro peccatis,pro ſatiſſactionibus,pro defunctis,aut quibuſcunqꝫ neceſſitatibus ſuis aut aliorum.

Hæc propoſitio eſt in eccleſiam catholicā Chriſti ſponſam contumelioſa & hæretica:& eſt Erianorum,hęreticorum,& Artotyritarum erroribus conformis.

Nona. Non eſt dubium vniuerſos hodie ſacerdotes & monachos cum epiſcopis & omnibus ſuis maioribus eſſe idolatras in ſtatu periculoſiſſimo agentes, ob miſſę ſeu ſacramenti ignorationem, abuſionem, & irriſionem.

Hęc ppoſitio eſt falſa,maxime ſcandaloſa, vniuerſo eccleſiaſtico ſtatui contumelioſa, arroganter & ſtulte prolata. Et in eo quod prætendit neminem in ſtatu ſalutis eſſe niſi qui huiuſmodi erroribus acquieſcit,cum Donatiſtarum, Aſcitarum, & Apoſtolicorum perfidia conueniens,aſſerentium non niſi apud ſe remanſiſſe eccleſiam dei.

Decima. Credo firmiter panem eſſe corpus Chriſti,ait Luther.

Hęc credulitas Lutheri eſt abſurda,hæretica, & olim damnata.

Vndecima Negare laicis vtranqꝫ ſpeciē eſt impiū & tyrānicū.

Hæc ppoſitio eſt erronea,ſchiſmatica,impia,& ex dānato errore Bohemorum elicita.

Bohemi hęretici & schismatici non sunt nominan dí, sed Romani. XII.

Hæc propositio est falsa, perfidię bohemicę impie defensi ua & ecclesiæ Romanæ contumeliosa.

Matrimonium non est sacramentum diuinitus in stitutum sed ab hominibus in ecclesia inuentum. XIII.

Hæc propositio est hęretica & olim damnata.

Coniunctio viri & mulieris tenet quocunq; modo contra leges hominum contigerit. XIIII.

Debent sacerdotes ea omnia matrimonia confir mare q̃ cōtra ecclesiasticas vel pontificias leges fue rint contracta , in quibus Papa potest dispensare & quæ non sunt in scriptura sacra expressę. XV.

Vtraq; harum propositionum est falsa, ecclesiæ potestati impie derogatiua, & ex damnato Valdensium errore pro cedens.

Tota efficacia sacramentorum nouæ legis est ipsa fides. XVI.

Hæc propositio est efficacię sacramentorum nouæ legis impie derogatiua & hęretica.

Quicquid credimus nos accepturos esse reuera ac cipimus, quicquid agat, non agat, simulet aut ioce tur minister. XVII.

Hæc propositio est absurda, ex erroneo scripturę intelle ctu asserta & hęretica.

Periculosum immo falsum est opinari pœnitentiã esse secundam tabulam post naufragium. XVIII.

Hæc propositio est temeraria erronee ac fatue asserta, ac beato Hieronymo illam ponenti iniuria.

XIX. Qui ſponte confeſſus ſiue correptus veniam petie-
rit & emendauerit coram quouis priuatim fratre,
non dubito a peccatis ſuis illum eſſe abſolutum.

Hæc propoſitio innuens laicos tam viros q̃ mulieres po
teſtatē clauium habere, eſt falſa, ſacramētis ordinis & pœ
nitentię contumelioſa, & hęretica, cum errore conueniens
Valdenſium & Quintillianorum.

De conſtitutionibus ec cleſiæ.

Propō. Neq; Papa neq; Epiſcopus neq; vllus hominum ha
bet ius vnius ſyllabę conſtituendę ſuper chriſtia-
num hominem, niſi id fiat eiuſdē conſenſu: & quic-
quid aliter fit, tyrannico ſpiritu fit.

Hęc propoſitio eſt a debita ſubditorum erga pręlatos &
ſuperiores ſubiectione & obedientia retractiua: legum po-
ſitiuarum ſeditioſe deſtructiua, ac in fide & moribus erro
nea: & eſt error damnatus Valdenſium cum errore Eria-
norum conueniens.

De operum ęqualitate.

Propō. Opera nihil ſunt coram deo, aut omnia ſunt ęqua-
lia: quantum ad meritum attinet.

Hæc propoſitio eſt falſa, ſacris eloquiis aduerſa, atq; erro
ri Iouinianiſtarum conformis.

De votis.

Propō. I. Suadendum vt vota prorſus omnia tollantur, aut
vitentur.

Hæc propositio est Christi doctrinę & sanctorum patrũ obseruatiõi qui vouere consulunt,contraria:ex errore procedẽs Lamperianorum, Wicleuistarum, & eorum qui se iactabant de ordine apostolorum.

Probabile est vota hodie nõ valere nisi ad operum iactantiam & pręsumptionem. Secunda.

Hæc ꝓpositio est falsa, statui religionis contumeliosa, & pręfatis erroribus consona.

De diuina essentia et forma corporis humani.

Istis nouissimis trecentis annis multa perperam determinata sunt:quale est essentiam diuinam nec generari nec generare, & animam esse formam substantialem corporis humani. Propõ.

Hæc propositio est falsa,ab homine qui alienus est a catholica ecclesia arroganter asserta:ac sacris conciliis generalibus iniuria.

Propositiones excerptę ex aliis Lutheri libris damnatę vt pręmissum est.

Et primo de cõceptione beatę Marię virginis.

Cõtradictoria huius propositionis,beata virgo est concepta sine peccato originali, non est reprobata. Propõ.

Hæc propositio est falsa,ignoranter, & impie contra honorem immaculatę virginis asserta,

De contritione & iis quę eam pręcedunt.

Propositio prima. Lege manifestata aut in memoriam reuocata mox sequitur augmentum peccati si gratia desit.

Hæc propositio loquendo de gratia gratum faciente, est falsa, a recta sacrę scripturę intelligentia aliena, & a meditatione diuinę legis retractiua.

Secunda. Lex ante charitatem non operatur nisi iram & auget peccatum.

Hæc propositio est falsa, piarũ aurium offensiua, in deũ & eius legem blasphema, nec intentioni Pauli conformis.

Tertia. Opera quæcunq; ante charitatem sunt peccata & damnabilia & indisponentia ad gratiam.

Hæc propositio est falsa, temerarie asserta, peccatorũ ab emendatione retractiua, & sapiens hæresim.

Quarta. Qui bonum opus aut pœnitentiam a peccatorum detestatione ante dilectionem iustitię incipi nec in eo peccari asserit, inter Pelagianos numerãdus est.

Hæc propositio est falsa, & ignoranter asserta, capiendo dilectionem iustitiæ pro ea quæ charitatem seu gratiam gratum facientem sequitur.

Quinta. Contritio quę paratur per discussionem, collectionem & detestationem peccatorum, qua quis recogitat annos suos in amaritudine animę suę, ponderando peccatorum grauitatem, multitudinẽ, fœditatem, amissionem æternæ beatitudinis, ac ęternæ damnationis acquisitionem, hęc inquã contritio, facit hypocritam, immo magis peccatorem.

Hæc propositio est falsa, vię ad pœnitentiam impeditiua scripturis sacris & doctrinę sanctorum difformis.

Neq; timore neq; amore potest homo se erigere ad capessendam gratiam dei. Sexta.

Hęc propositio est in fide & moribus erronea, oēm præparationem ad pœnitentiam impie auferens.

Sine gratia primo remittente culpam, nec votum remissionis quęrendę homo potest habere. Septima.

Hæc propositio est falsa, impia, & peccatorum ad desperationem inductiua.

Christus nunq̃ peccatores coegit timore ad pœnitentiam. Octaua.

Hæc propositio capiendo cogere pro inducere, sicut capitur frequenter in scriptura sacra, est hęretica.

Bonus est timor & vtilis licet sit insufficiens ꝑ quē paulatim fit consuetudo iustitię. De his verbis Augustini sequitur iudiciũ Lutheri. Hoc est (inquit) meo iudicio consuetudo desperandi & odiendi deũ si excludatur gratia. Nona.

Iudicium Lutheri de illo dicto Augustini Bonus est timor &c. est falsum; temerarium & impium, accipiendo gratiam, vt supra, pro gratia gratum faciente, sicut eã accipit scriptor.

Si Ioannes scilicet baptista timorem docuisset esse initium pœnitentię, non ideo sequitur pœnitētiam incipere a timore. Decima.

Hęc propositio est manifeste erronea, in Christum & inspiratam pręcursoris eius doctrinam contumeliosa.

De confeſſione.

Propoſitio prima. Ars confitendi qua hucuſq; docti ſumus arenã numerare, ſingula peccata diſcutere, colligere, atq; põderare ad faciendam contritionem, eſt ars inutilis, immo ars deſperandi & perdendi animas.

Hæc propoſitio eſt falſa, impia, ſchiſmatica, & confeſſioni quę eſt ars lucrandi animas, iniuria.

Secunda. Confeſſio illa quę nũc agitur occulte in aurẽ, nullo poteſt diuino iure probari, nec ita fiebat primitus.

Huius propoſitionis prima pars eſt falſa, & ex ignorãtia iuris diuini aſſerta. Secunda eſt temerarie poſita.

Tertia. Spiritualis defectus eſt ſoli deo aperiendus.

Quarta. Si oportet confiteri occulta cordis, tantum ea quæ pleni ſunt conſenſus in opus, homines debent confiteri.

Quinta. Peccata contra duo vltima præcepta decalogi commiſſa, ſunt prorſus a confeſſione ſecludenda.

Quælibet harum trium propoſitionum eſt in fide erronea, & impie confeſſionem dimidians.

Sexta. Nullo modo pręſumat homo confiteri peccata venialia.

Hęc diſſuaſio innuens pręſumptionis eſſe confiteri peccata venialia, eſt temerarii animi indicatiua, ab opere bono retractiua, & ideo pernicioſa.

Septima. Non iuſtificamur operibus, neq; pœnitentiis aut confeſſionibus.

Hęc propoſitio, loquendo de operibus bonis fidem mediatoris non excludentibus, eſt erronea, pœnitentiæ & cõ

fessionis contemptiua,& sanę diuinæ scripturæ intelligē-
tię aduersa.

De absolutione.

Absolutio est efficax,non quia fit,a quocũq; tandẽ fiat,erret siue non erret:sed quia creditur. Propositio prima.

Crede fortiter te esse absolutum, & absolutus vere eris,quicquid sit de tua contritione. Secunda.

Esto per impossibile q confessus nõ sit contritus, aut q sacerdos non serio,sed ioco absoluat,si tamẽ credat se esse absolutum,verissime est absolutus. Tertia.

Hę tres propositiones ad sensum scriptoris sunt falsæ, impię,ignoranter & difformiter ad sanam sacrę scripturæ intelligentiã assertę.Et in hoc qđ dicitur,a quocunq; tãdẽ fiat,erret,siue non erret:et in eo qđ subditur, nõ serio, sed ioco absoluat, sunt piarum aurium offensiuę, sacramenti pœnitentiæ irrisorię,& conciliorum generalium determinationibus contrarię.

Quilibet sacerdos debet absoluere a pœna & culpa,aut peccat. Quarta.

Hæc propositio ad sensum scribentis est falsa,obseruationis & doctrinæ vniuersalis ecclesiæ in his quæ concernũt sacramentum pœnitentiæ contraria.

De satisfactione.

Peccata deus & semper & gratis remittit atq; condonat nihil a nobis inuicem requirens q̃ vt in posterum bene viuamus. Propositio prima.

Hęc propoſitio eſt a ſententia ſanctorum doctorum alie-
na, fideles, vana & ſtulta confidentia, a debita ſatiſfactione
pro peccatis retrahens, & hęretica.

Secunda. Sententia eſt apoſtoli pœnã & culpam ſimul finiri.

Tertia. De induſtria damnat propheta ſententiam probã-
tium ſatiſfactionem, dicens. Quoniã ſi voluiſſes ſa-
crificium dediſſem: holocauſtis non delectaberis.

Quarta. Irridet Micheas propheta eos qui per opera ſatiſfa-
cere volunt.

Prima harum propoſitionum eſt in Paulum: Secunda in
prophetã: Tertia in Micheam contumelioſa, & omnes falſę
impię, & in ſpiritum ſanctum blaſphemę.

Quinta. Virtute clauium iactant quidam ſolui pœnas per
diuinam iuſtitiam requiſitas, quod non credo verũ
nec probabitur.

Hęc propoſitio qua negat virtute clauiũ pœnas per diui-
nam iuſtitiam requiſitas ſolui, eſt falſa, ſcandaloſa, poteſtati
clauiũ derogatiua, & in hoc ꝙ dicit q̃d non credo verum,
nec ꝓbabitur, eſt animi temerarii indicatiua, & arrogãtis.

Sexta. Commentum & futile cauillum eſt dicere quod di-
cunt quidã: quia ſacerdos ignorat menſurã contri-
tionis abſoluendi, ideoq; forte nõ imponit tantam
ſatiſfactioné quãtam diuina iuſtitia requirit, ꝙ pro-
pterea neceſſe ſit diuinæ iuſtitiæ ſatiſfieri vel pro-
prio opere vel indulgentiis.

Hæc propoſitio eſt falſa, ritui eccleſię & eius doctrinę ad-
uerſa, & pœnitentialis ſatiſfactionis eneruatiua.

Septima. Pœna qua deus vult peccatum punire non poteſt
auferri per hominem vel per Papam.

Hęc propoſitio eſt authoritati eccleſię a Chriſto cõceſſæ impie & ſchiſmatice contraueniens, & ſapiens hęreſim.

Huic materiæ annectitur vna propoſitio de Sacramentis in genere.

Hęretica ſententia eſt qua ſacramenta nouæ legis Octaua. gratiam iuſtificantem dare dicuntur illis qui non ponunt obicem, cum ſit impoſſibile ſacramentum conferri niſi iam credentibus & dignis.

Hęc ꝓpoſitio eſt falſa, temeraria, & p̃ſumptuoſe aſſerta.

De accedẽtibus ad eucharistiam.

Magnus & pernicioſus error eſt, ſi quis accedat Propõ.I. ad ſacramentum Euchariſtię ea nixus fiducia ꝙ cõfeſſus eſt, ꝙ non ſibi conſcius mortalis peccati, ꝙ orationes & præparatoria ſua præmiſerit: omnes hi iudicium ſibi manducant & bibunt.

Hęc propoſitio eſt impia, a debita ſacramenti ſuſcipiẽdi prępapatione maxime retractiua, ad deſperationẽ inducẽs & doctrinę Pauli contraria, nec fideles ea nixi fiducia ſecludunt diuinam miſericordiam.

Probatio qua homo peccata ſua diſcutit, atq; ponderat, non pertinet niſi ad inſenſatos & craſſos ſacramenti contemptores. Secunda.

Hęc propoſitio eſt temerarie, & arroganter aſſerta, impia, & ſcandaloſa.

De certitudine charitatis habitę.

Propoſitio prima. Peſſime docent theologi, quando dicunt, nos neſcire quando ſumus in charitate.

Hęc propoſitio, intelligẽdo neſcire certitudine fidei, de qua loquitur ſcribens, eſt falſa, ſacris doctoribus diſſona, & ſanę intelligentię ſcripturæ.

Secunda. Caueat omnis Chriſtianus ne vnq̃ incertus ſit, an deo placeãt opera ſua: qui enim ſic dubitat, peccat, & perdit opera ſua cuncta, fruſtraq; laborat.

Huiuſmodi conſiliũ, loquendo de certitudine vt ſupra, eſt temerariũ, perniciosum, & ſacris eloquiis difforme.

De peccatis.

Propõ. I. Iuſtus, in omni bono opere peccat.

Secunda. Omne opus bonum optime factum, eſt peccatum veniale.

Vtraq; harũ propoſitionũ eſt falſa, piarũ aurium offenſiua, ac bonorum operum infamatiua.

Tertia. Q2 non omni tẽpore pœnitemus, & reſipiſcimus, vitium eſt.

Hęc ꝑpoſitio, vt vitiũ dicit culpã ad ſenſum ſcribẽtis eſt falſa, irratiõabilr, & ex erroneo ſcripturę intellectu aſſerta.

Quarta. Hoc eſt mortaliũ mortaliſſimũ non credere ſe eſſe damnabili & mortali peccato obnoxiũ coram deo.

Hęc propoſitio eſt falſa, impia, deſperationis inductiua, & ſapiens hęreſim.

Quinta. Theologi docentes regula ſua venialia peccata eſſe diſtincta a mortalibus, ad inſaniã perditiſſime nituntur trahere hominũ conſcientias.

Hęc propositio est stulte & pręsumptuose afferta, sacris doctoribus iniuria, & inquantum prætendit venialia non distingui a mortalibus, est hęretica.

De pręceptis.

Qui negat deũ nobis impossibile iussisse, pessime facit, & q hoc falsum esse dicit, plusq̃ pessime facit. Propositio prima.

Hęc propositio est scandalosa, impia, legis Christianę infamatiua, ac authore Augustino in deum blasphema.

Sola duo vltima decalogi pręcepta sunt, quę a nullo quãtũlibet sancto aliquo modo implẽtur: cætera omnia implent. Sed in his duobus manẽt rei & peccatores, quia nihil de istis implent. Secunda.

Hæc propositio est erronea, impia, in legem & legislatorem blasphema, & in sanctos contumeliosa.

Omne præceptũ dei magis positũ est vt ostendat pręteritum & præsens peccatum, q̃ vt futurũ prohibeat. siquidem iuxta Apostolum, Per legem nihil nisi cognitio peccati. Tertia.

Huius propositionis prima pars est falsa, temerarie, & sine ratione afferta. Secunda vero, ꝙ iuxta Apostolum per legem &c. est erronea, legi intentioniꝗ Pauli contraria.

Quia homini charitatem habenti nulla lex necessaria est, ideo per hoc præceptum, Sabbata sanctifices, non opus pręcipitur, sed quies. Quarta.

Istud pręceptum tertium Sabbata sanctifices, cessauit proprie, immo omnia quoad perfectos Christianos, quia iusto non est lex posita. Quinta.

Sexta. Infirmis qui nondũ ſunt mortificati ſecũdũ veterẽ hominẽ opus eſt, vt certis officiis, diebus, modis, occupẽtur, vigiliis, ieiuniis, orationibus, diſciplinis, & ſimilibus: quibus perueniãt ad profectũ interioris hominis. vt vbi corpus fuerit caſtigatũ, & in ſeruitutẽ fuerit redactũ, & mortificatę paſſiones: tũ ipſa ceſſent paulatim, & tantũ minuantur quantũ profecerit interior homo, adeo vt ſi perfectus fuerit illa omnino ceſſare debeant.

Quęlibet harum trium propoſitionũ pręcedentium, eſt ex erroneo ſcripturę intellectu aſſerta, iure in concilio Viẽnenſi contra Begardos reprobata, & hęretica.

De conſilijs euãgelicis.

Propoſitio prima. Illud verbũ Chriſti, Matthęi quinto, Qui te percuſſerit in maxillam dextrã &c. Et illud ad Romanos xii. Non vos defendentes chariſſimi &c. non ſunt conſilia, ſicut etiam multi theologi errare vidẽtur, ſed pręceptum.

Hæc propoſitio eſt falſa, legis Chriſtianę nimiũ oneratiua, & ſanę intelligentiæ ſcripturę aduerſa.

Secunda. Requirere coram iudice de iniuria reparationem Chriſtianis prohibitum eſt.

Hęc propoſitio eſt falſa, ſcandaloſa, iuri diuino, naturali ꝗ; diſſona.

Tertia. Quia Chriſtianus temporalia nõ debet amare, ideo propter ea non debet iurare.

Hęc propoſitio eſt in moribus erronea, & ſapiẽs hęreſim.

Iudęis ad libitum verum iurare est permissum. Quarta.

Hęc ꝑpositio si intelligatur ꝑmissum tãq̃ licitũ, falsa est diuino pręcepto aduersa, & antiquus error Iudęorum.

De purgatorio.

Scriptura diuina tota prorsus nihil habet de purgatorio. Propositio prima.

Hæc propositio est falsa, Valdensium errorem maxime fouens, ac sanctorum patrum sententiæ repugnans.

Non videtur probatũ esse ꝙ animę in purgatorio sunt extra statũ meriti, seu augendę charitatis. Secunda.

Hæc propositio est falsa, temerarie & impie asserta: & in hoc qđ prætendit animas in purgatorio non esse extra statum meriti, seu augendæ charitatis, est in fide erronea.

Nõ videtur probatũ esse ꝙ ipsę aĩæ in purgatorio sint de sua beatitudine certę & securę, saltẽ omnes. Tertia.

Hæc ꝑpositio est falsa, & pręsumptuose asserta: & in hoc qđ p̃tẽdit animas purgatorii nõ esse certas de sua beatitudine, est traditioni ecclesiæ & doctrinæ sanctorũ contraria.

Animę in purgatorio peccãt sine intermissione q̃diu horrẽt pœnas & petũt requiẽ: quia q̃rũt q̃ sua sunt plusq̃ voluntatẽ dei, quod est contra charitatẽ. Quarta.

Hæc propositio est falsa, impia, purgandis animabus iniuria, & hęretica.

Imperfecta sanitas seu charitas morituri necessario secum fert magnum timorem, tãtoq; maiorem quanto minor fuerit ipsa. Quinta.

Pœna purgatorii est pauor & horror damnationis & inferni. Sexta.

Vtraq; harum propositionum est falsa, temerarie, & sine ratione posita.

Septima. Probabile est aias purgatorii prę cõfusione nescire quo statu sint, dãnatę an saluatę: immo sibi videtur iam ire in damnationem & descendere in lacum.

Octaua. Animę in purgatorio nihil aliud sentiunt q̃ incipere suam damnationem, nisi q̄ sentiunt nondũ clausam post se portam inferi.

Vtraq; harum propositionum est falsa, piarum aurium offensiua, voluntarie & irrationabiliter posita, & statui animarum purgatorii iniuriosa.

Nona. Oẽs animę in purgatoriũ descẽdentes sunt impfectę fidei seu sanitatis: immo per quãtãcũq; ablationẽ pœnarũ nõ essent sanę nisi prius ab eis auferatũ peccatũ, id est imperfectio fidei, spei, & charitatis.

Hęc propositio quantum ad omnes partes est falsa, & temerarie asserta, ac sanę scripturarum intelligẽtię dissona.

De cõcilijs generalibus.

Propõ. I. Via iam nobis facta est eneruãdi authoritatem cõciliorum & libere contradicẽdi eorum gestis ac iudicandi eorum decreta.

Hæc propositio, si velit scriptor, licitum esse cuipiã concilii legitimi authoritati contradicere in iis quæ fidem & mores concernunt, est schismatica, & hæretica.

Secunda. Certum est inter articulos Ioannis Hus vel Bohemorum multos esse plane christianissimos & euangelicos, quos non possit vniuersalis ecclesia dãnare,

Hæc ꝓpositio, loquēdo de articulis condēnatis, de qbus intēdit scriptor, est falsa, impia, & sacris conciliis iniuria.

Isti duo articuli, vnica est sancta vniuersalis ecclesia Tertia. quę est p̄destinatorū vniuersitas, & vniuersalis sancta ecclesia tantū est vna sicut tantum est vnus numerus prędestinatorum: nō sunt Ioannis Hus, sed Augustini super Ioannem.

Hæc propositio, ad Hussitarum intelligentiam, est falso Augustino attributa: articuli autem loquendo de ecclesia militante, de qua ibi fit sermo, sunt ꝓpositiones hęreticæ.

Iste articulus: duæ naturæ diuinitas & humanitas Quarta. sunt vnus Christus: est a catholicis cōcedēdus. Et similiter ille: diuisio humanorum operum est ꝙ sunt virtuosa vel vitiosa, quia si homo ē vitiosus & agit quicq̄ vitiose agit, & si est virtuosus & agit quicq̄ virtuose agit.

Hæc ꝓpositio est falsa, & ex ignorantia verę theologiæ asserta: primus autē illorū articulorū, scilicet duę naturæ &c. est ꝓpositio hęretica. Secūdus vero, scilicet diuisio humanorū operū &c. est propositio sapiens hęresim.

De spe.

Spes non prouenit ex meritis.

Hæc propositio est falsa, pręsumptionis inductiua, ac sacris scripturis difformis.

De pęna hęreticorum.

Hęreticos comburi est contra volūtatem spiritus. Propō. L.

Hæc ꝓpositio est falsa, contra voluntatē spiritus diuini asserta, & errori Catharorum & Valdensium consona.

De obseruatione legaliū.

Propositio Licet opera legis q̄cūq; fieri si ea requirat charitas fraterna modo nō lege cogente. quo casu licet etiā modo circuncidi sine periculo & cū multo merito.

Hęc propositio est Christianę legi inimica, Iudaicę perfidię fauens, & hęretica.

De bello cōtra Turcas.

Propositio Pręliari aduersus Turcas est repugnare deo visitāti iniquitates nostras per illos.

Hæc ꝓpositio vniuersaliter intellecta, est falsa, nec sacris eloquiis conformis.

De immunitate ecclesiasticorum.

Propositio Si Imperator vel Principes reuocent libertatē datam personis & rebus ecclesiasticorū, nō potest eis resisti sine peccato & impietate.

Hęc ꝓpositio est falsa, impia, schismatica, libertatis ecclesiasticę eneruatiua, ac impietatis tyrannicę excitatiua & nutritiua.

De libero arbitrio.

Propositio prima. Liberū arbitrium non est dominus actuum suorū.

Hęc ꝓpositio est falsa, sacris doctoribus, ac omni doctrinę morali aduersa, cum Manichęorum errore conueniens, ac hæretica.

Frustra garriunt sophistę actum bonum esse totũ a deo sed non totaliter. Secunda.

Hęc ꝓpositio est sanctis doctoribus eã ponentibus iniuria, Ambrosio potissimũ Augustino & Bernardo, quos hic Sophistas appellat: & quãtũ ad id qđ ꝑtendit actũ bonũ esse totaliter a deo,& nullo modo a libero arbitrio,est hęretica.

Liberum arbitrium dum facit quod in se est,peccat mortaliter. Tertia.

Hæc propositio est scandalosa,impia, in fide & moribus erronea.

Liberũ arbitriũ ante gratiam nihil valet nisi ad peccandum,non autem ad pœnitẽdum: ex Augustino de spiritu & litera. Quarta.

Hęc propositio,accipiendo gratiã pro gratia gratum faciente,de qua loquitur scriptor, est erronea, errori Manichęorum conformis,a sacris eloquiis aliena,peruerse & trũcate ex Augustino allegata.

Liberũ arbitriũ sine gratia tanto magis appropinquat iniquitati quãto fortius intẽderit actioni: ex Ambrosio. Quinta.

Hæc propositio,accipiendo gratiã vt prius,est falsa,piarum aurium offensiua,a bonis operibus retrahens: inique & mutilate ex Ambrosio excerpta.

De philosophia et theologia scholastica.

Philosophia Aristotelis de virtute morali, de obiecto,de actu elicito talis est quę nec in populo doceri possit, nec est ad scripturę intelligentiam vtilis, Propõ.I.

quia continet dũtaxat portenta verborum nõ nisi ad contentiones verborum conficta.

Hęc propositio quãtũ ad omnes suas partes, loquẽdo de philosophia Aristotelis, in his maxime in quibus a fide nõ discedit, est falsa, & tanq̃ ab inimico scientiæ arroganter ac insipienter asserta.

Secunda. Omnes virtutes morales & sciẽtiæ speculatiuę nõ sunt verę virtutes & sciẽtię: sed peccata & errores.

Hæc propositio quãtum ad primã partẽ, ꝙ virtutes morales sunt peccata, est eodem modo qualificãda, sicut prius fuit illa qualificata: Opera quęcũꝗ ante charitatẽ sunt peccata. Quãtum autem ad alterã, ꝙ scilicet scientiæ speculatiuę sunt errores, est manifeste falsa.

Tertia. Theologia scholastica est falsa scripturę & sacramẽtorum intelligentia, & exulem nobis fecit veram & synceram theologiam.

Hæc ꝑpositio est falsa, temerarie superbe & asserta, ac sanę doctrinę inimica.

Quarta. In sermonibus Ioannis Tanleri lingua Teutonica cõscriptis plus reperio, dicit Luther, theologiæ soli dę & syncerę q̃ in vniuersis omniũ vniuersitatum scholasticis doctoribus repertum est, aut reperiri possit in omnibus suis sententiis.

Propositio quã Luther asserit, est manifeste temeraria.

Quinta. Quo tempore cœpit theologia scholastica, id est illusoria, eodem euacuata est theologia crucis: suntꝗ omnia plane peruersa.

Hæc ꝑpositio est falsa, pręsumptuose, & irrationabiliter asserta, & errori Bohemorum damnato vicina.

Libidinem corrũpendę ſcripturę iã ferme trecẽtis annis patitur eccleſia incõparabili damno ſuo a doctoribus ſcholaſticis. Sexta.

Hęc propoſitio eſt falſa, ſtulte, & malitioſe aſſerta.

Theologi ſcholaſtici Ariſtotelis moralia prorſus cõuenire mentiti ſunt cum Chriſti Pauliq; doctrina. Septima.

Hac ꝑpõne ĩpudẽter, & falſo theologis ſcholaſticis ĩponit ſcriptor, qđ nõ eſt verũ, q̃q̃ ſatis exploratũ ſit in multis moralia Ariſtotelis, cũ Chriſti Pauliq; doctrina cõſentire.

Additur & hæc ex lib. de Captiuitate Babylonica.

In Dionyſio q ſcripſit de Cęleſti Hierarchia, nihil ferme eſt ſolidę eruditionis. Et oĩa ſunt illius meditata ĩ p̃fato libro, ac ſomniis ꝑpe ſimillima. In theologia autẽ myſtica ꝑnicioſiſſimus eſt, Platonizans magis q̃ Chriſtianizans: in eccleſiaſtica vero Hierarchia ludit allegoriis, qđ eſt otioſoꝝ hoĩm ſtudiũ. Propoſitio Lutheri.

Hęc ꝑpoſitio eſt falſa, temerarie & arrogãter aſſerta, ac viro ſancto ĩſigni eruditione claro iniuria, quẽ Damaſcen⁹ diuinũ Areopagitã, Pauli diſcipulũ, ſacerrimũ & deiloquẽtiſſimum appellat.

¶Concluſio.

NOS Pręfati Decanus & facultas p̃miſſa hæc oĩa tempore multo examinauimus, & qd de his ſentirẽt eccleſiaſtici doctores, qd ve ſacra cõcilia, qd inſuper in ſcripturis ſanctis caueret̃ diligẽter annotauim⁹: poſt qđ examẽ noſtrũ apud Sorbonã ſępius frequẽtatũ, in pleriſq; nr̃is ꝑ iuramẽtũ vocatis & factis cõcionibus vnanimi oĩm voto fuerũt cõcluſa, ac definita: ac demũ ex abũdãti in gñali nr̃a cõgregatione apud ſanctũ Mathurinũ

rursus ꝑ iuramētum ſuꝑ his ſpecialiter denũciata hęc eadē poſt miſſam more noſtro celebratā iterũ cõcordi oĩm aſſenſu laudauimus, cõprobauimꝰ, ac rata habuimus, laudamus, cõprobamus, & rata habemus & vt talia incõcuſſe tenenda noſtra ſentẽtia diffinimus, & decernimꝰ. Acta fuerũt hęc anno ab incarnatione dñi. MDXXI. die. XV. Aprilis, in quorũ teſtimoniũ iis inſtrumẽtis quæ in Archiuis & ſcriniis noſtris ad ꝑpetuā rei memoriā reſeruamus Sigillũ noſtrũ duximus apponẽdũ. Ad quorũ exemplar de mandato noſtro pręſentes fuiſſe fideliter impreſſas teſtamur.

NOSQVE IOANnes le Coincte Rector vniuerſitatis Pariſieñ. Mandauimus Iodoco Badio Aſcenſio Librario nr̃o iurato in virtute fidei nobis pręſtitę, vt hãc definitionem ſedulo imprimat: Prohibemuſq; cęteris omnibus tam iuratis q̃ non iuratis ſub pœna amittendi officii, ſi quod a nobis habẽt, & ſub pręiudicio nũq̃ habendi, ſi nullum habẽt, & ſummę indignationis vniuerſitatis, ne biennio proximo ſine noſtra authoritate imprimant, aut alibi impreſſam vęndant: hancq; cautionem nominis noſtri ſubſcriptione, quod ſigilli inſtar habere volumus, duximus muniendam. Io. Le Coincte.

Case
Wing
folio
.Z
144
.A1
v.1
no.3

THE NEWBERRY LIBRARY

c.c. HTJ
(16 ff. n. ch.)